

การพัฒนาสังคมภายใต้เศรษฐกิจ 4.0

โดย ดร.ธนิต โสรัตน์

รองประธานสภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย

วันที่ 11 ตุลาคม 2559

สัปดาห์ที่แล้วผมมีโอกาสไปให้ความคิดเห็นงานเสวนาทางวิชาการของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับผลกระทบของภาคสังคมต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่หรือไทยแลนด์ 4.0 โดยรัฐบาลกำลังวางโรดแมปยกระดับไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วใน 10-20 ปีข้างหน้า ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านการค้า-อุตสาหกรรม และวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนมาก และจะส่งผลทั้งทางบวกและลบต่อสังคมไทยอย่างไม่เหมือนในอดีต

ก่อนอื่นคงไม่ปฏิเสธถึงความจำเป็นของการยกเครื่องประเทศทั้งด้านยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และนโยบายลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน หากลงเต็มโครงการจะใช้เม็ดเงินไม่น้อยกว่า 3.0 ล้านล้านบาท ซึ่งจะทำให้โครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ของไทยอยู่ในระดับ 4 หรือ 5 ของเอเชียและไม่เป็นรองใครในอาเซียน โดยรัฐบาลหวังจะทำให้ไทยหลุดพ้นจากกับดักประเทศมีรายได้ปานกลาง และตั้งเป้าหมายว่าจีดีพีจะมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยปีละ 5%

ประเด็นที่ผมอยากนำเสนอคือเศรษฐกิจของชาติที่(อาจ)ยกระดับเป็นประเทศร่ำรวยทั้งด้านรายได้ ประชาชาติและรายได้ต่อหัวของคนไทย (GNP) ที่สูงขึ้นจะมีวิธีเฉลี่ยอย่างไรให้ไปถึงประชาชนโดยทั่วหน้า ถึงแม้ว่าการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นนโยบายของรัฐและเป็นวาระของชาติ **แต่ก็ไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่าระบบเศรษฐกิจของไทยผูกขาดอยู่ในมือของกลุ่มทุนใหญ่เพียงไม่กี่สิบตระกูล ซึ่งตัวเลขความมั่งคั่งไปกระจายเฉลี่ยทำให้ดูเหมือนว่าในอนาคตอาจไม่มีคนยากจนอยู่ในประเทศไทย**

ดังนั้นสิ่งที่รัฐบาลควรจะต้องพึงทำพร้อมกับนโยบายผลักดันด้านเศรษฐกิจคือการแก้กฎหมายการค้าที่ไม่เป็นธรรมหรือการค้า “ประเภทกินรวบ” ตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นน้ำไปจนถึงระบบค้าปลีก-ค้าส่ง เกี่ยวข้องกับการแก้กฎหมายไม่ให้มีการผูกขาดซึ่งไม่ใช่แค่ดูเพียงชื่อบริษัทเท่านั้นแต่ต้องพิจารณาไปถึงกลุ่มเจ้าของและวงศาคณาญาติในลักษณะที่เป็น “กงสี” อีกทั้งจะต้องแก้กฎหมายเพื่อให้มีการเก็บภาษีเงินปันผลในอัตราที่เหมาะสมเพื่อเฉลี่ยคืนให้กับสังคม

สำหรับแนวทางที่รัฐบาลเดินมาถูกแล้วคือเรื่องการจัดคอร์ปชั่นซึ่งเหลือเวลาประมาณ 1 ปี หากจะมีมาตรการอะไรที่เป็นรูปธรรมให้เร่งจัดออกมาเพราะคะแนนความตั้งใจเต็มร้อยของท่านนายกฯอย่างเดียวคงไม่พอ **อีกทั้งการลงทุนของรัฐบาลในอนาคตจะทำให้เกิดการใช้จ่ายเงินงบประมาณอย่างมหาศาลต่อเนื่องไปอีกหลายปี ซึ่งแน่นอนว่าจะกลายเป็นสเติร์กชันใหญ่ของกลุ่มเมกะทุนและโอกาสการคอร์ปชั่นก็จะสูงเป็นเงาตามไปด้วย**

อย่างที่กล่าวไปแล้วตั้งแต่ต้นการพัฒนาประเทศคงต้องทำไป แต่ทุกโครงการต้องตอบโจทย์ของประเทศและให้เกิดอานิสงส์ต่อกลุ่มคนยากจนซึ่งไม่น่าเชื่อว่าวันนี้ยังมีประชากรรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนถึง 8.3 ล้านคน ซึ่งจำนวนนี้ยังไม่ได้นับพวกลูกๆของเขาเข้าไปด้วย ดังนั้นการยกระดับเศรษฐกิจใหม่ไปสู่ประเทศมีรายได้สูงต้องทำพร้อมกับการยกระดับความมั่งคั่งให้กระจายไปสู่คนยากจนไม่ใช่กระจุกอยู่ในกระเป๋าของกลุ่มทุนใหญ่...พูดง่ายแต่ทำยากส์ครับ

(สนใจรายละเอียดเพิ่มเติมดูได้ทางเว็บไซต์ www.tanitsorat.com หรือ www.facebook.com/tanit.sorat)
